

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/104/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116216706
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8116216706.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Andreja Radomského v spore žalobcu: R Collectors s.r.o., Dvořákovo nábřeží 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297, zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., Dvořákovo nábřeží 8A, 811 02 Bratislava, proti žalovaným: 1. P. M., nar. XX.XX.XXXX, F. XX, XXX XX J., zastúpenej JUDr. Ladislavom Riedlom, advokátom, Slovenská 46, 080 01 Prešov, a 2. C. G., nar. XX.X.XXXX, D. XX, XXX XX J., o zaplatenie 10 360,74 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č. k. 13Csp/48/2016-61 zo dňa 14. 05. 2019 takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Potvrďuje rozsudok.
- II. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 18. 08. 2016 domáhal, aby súd rozhodol o povinnosti žalovaných v 1. a 2. rade zaplateniu mu spoločne a nerozdielne sumu vo výške 10 360,74 eura s prísl. z dôvodu, že žalobca ako veriteľ a žalovaný ako spoludlžníci uzatvorili zmluvu o úvere, pôžička na bývanie č. XXXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli aj obchodné podmienky a všeobecné obchodné podmienky s tým, že žalovaní svojimi podpismi na zmluve potvrdili, že sa s týmito dokumentmi oboznámili a súhlasia s ich obsahom. Na základe tejto zmluvy došlo zo strany žalobcu k poskytnutiu peňažných prostriedkov žalovaným v sume 11 000 eur. Keďže žalovaní nespĺnili úver riadne a včas vyhlásil žalobca dňa 03. 11. 2014 úver za predčasne splatný s tým, že v tom čase žalovaní žalobcovi dlhovali nezaplatenú istinu vo výške 10 360,74 eura, ako aj bankové poplatky za upomienky vo výške 3,32 eura a úrok z istiny v celkovej výške 974,59 eura, a to od momentu poskytnutia úveru do momentu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru.

2. Počas konania pôvodný žalobca oznámil, že ako postupca uzavrel dňa 13. 06. 2017 so spoločnosťou R Collectors s. r. o. ako postupníkom zmluvu o postúpení pohľadávok. Následne súd prvej inštancie návrhu vyhovel a rozhodol uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom pod č. k. 13Csp/48/2016-50 zo dňa 28. 09. 2017 tak, že vstup nového žalobcu namiesto pôvodného žalobcu pripustil.

3. Okresný súd Prešov ako súd prvej inštancie (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

„Žalobu zamietá .

Žalovaná v 1. rade má nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o ktorých výške rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanou v 2. rade náhradu trov konania stranám nepriznáva .“

4. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa ust. § 149, § 153 a § 215 ods. 1 a 2 CSP, § 140 ods. 2 CSP, § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

5. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie skutkovo odôvodnil tým, že dňa 21.10.2011 uzatvoril právny predchodca žalobcu spoločnosť Poštová banka, a.s. ako veriteľ so žalovanými ako spoludlžníkmi písomnú zmluvu o úvere pôžička na bývanie č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovaný peňažné prostriedky v sume 11.000,- Eur, a žalovaní sa zaviazali „v stanovenej lehote vrátiť žalobcovi istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa zmluvných dokumentov a plniť ostatné povinnosti v zmysle zmluvných dokumentov. Nad rámec stranami dodaných tvrdení (§ 295 CSP) súd z tejto zmluvy zistil, že termín konečnej splatnosti úveru bol 25.10.2021. Podľa obsahu zmluvy ide nepochybne o spotrebiteľský zmluvu - zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Listom označeným ako výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 3.1.2014 právny predchodca žalobcu oznamoval žalovaným, že nakoľko svojim konaním podstatným spôsobom porušili ustanovenia zmluvy o úvere a obchodných podmienok, stala sa ich úverová pohľadávka k 3.1.2014 predčasne splatnou v celom rozsahu, a vyzýval ich na úhradu dlžnej sumy v lehote 10 dní od doručenia tejto výzvy. Podľa nespochybných skutkových tvrdení žalovanej v 1. rade (§ 151 ods. 1 CSP) však takéto právo veriteľa v samotnej zmluve dojednané nebolo, a na uplatnenie tohto práva ich veriteľ v lehote nie kratšej ako 15 dní predtým vopred preukázateľne ani neupozornil (tak aby bolo zároveň zrejme kedy - doručením do dispozičnej sféry žalovaných, a to oboch, a v akej súvislosti - v súvislosti s ktorou konkrétnou splátkou splatnou pred viac ako troma mesiacmi, sa tak stalo).

6. Súd prvej inštancie právne vec posúdil tak, že z hľadiska vymedzenia rozhodovanej veci súd osobitne zdôrazňuje, že žiadne iné než vyššie uvedené podstatné skutočnosti v konaní stranami konkrétne uvedené a ani zákonom stanoveným procesným postupom súdu (§ 215 ods. 1 a 2 CSP) zistené neboli a ani nevyšli najavo (§ 191 ods. 1 CSP). V danom prípade ide v zmysle ust. § 290 CSP nepochybne o tzv. spotrebiteľský spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou. Podanej žalobe, ktorou je súd viazaný, vychádzajúc zo skutočností v nej uvedených, však nemožno vyhovieť. V danom prípade nebolo zistené, žalobca to vo vzťahu k obrane žalovanej v 1. rade netvrdil a ani nepreukázal, že by v zmluve o spotrebiteľskom úvere resp. inde bolo medzi zmluvnými stranami platne dojednané právo veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky. Žalobca túto skutočnosť nijako netvrdil, a ani k opačným tvrdeniam žalovanej sa nijako nevyjadril. Rovnako tak žalobca nijako konkrétne netvrdil a ani nepreukázal, že by jeho právny predchodca vopred upozornil žalované v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Právo veriteľa na predčasné zosplatenie spotrebiteľského úveru v zmysle ust. § 565 OZ a s tým súvisiaci skoršia splatnosť spotrebiteľského úveru, o ktorý v danom prípade ide - pred termínom jeho dohodnutej konečnej splatnosti 25.10.2021, teda preukázané nebolo. Tým však žalobca netvrdil a nepreukázal ani výnimku zo zákazu prevodu práv vyplývajúcich zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere na tretiu osobu pred termínom jeho konečnej splatnosti zakotveného v ust. § 17 zák. č. 129/2010. Táto skutočnosť má však zároveň za následok, že žalobca tak nie len že nepreukázal, ale ani len netvrdil jeden zo základných predpokladov pre platné (§ 39 OZ) postúpenie práv vyplývajúcich zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere (postúpenie pohľadávky až po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávky, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti), a teda ani predpoklady pre ich nadobudnutie. Súčasný žalobca žalovaným žiadne peňažné prostriedky neposkytol a svoje práva v tomto konaní odvodzuje iba z prevodu práv na jeho osobu, a keďže oprávnenosť tohto prevodu (postúpenia) a tým i jeho aktívna vecná legitímácia v konaní preukázaná nebola, súd žalobu zamietol.

7. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v súlade s ust. § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, keď žalovanej v 1. rade, ktorá bola v konaní úspešná v plnom rozsahu priznal súd voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a vo vzťahu k žalovanej v 2. rade z dôvodu, že z obsahu súdneho spisu žiadne konkrétne preukázané odôvodnené a účelne vynaložené výdavky v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva, teda trovy konania nevznikli. Neúspešný žalobca na náhradu trov

konania voči žalovanej v 2. rade nemá právo, a preto vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanou v 2. rade súd náhradu trov konania stranám nepriznal.

8. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalobca navrhujúc, aby odvolací súd zrušil prvostupňové rozhodnutie a vrátil mu vec na nové prejednanie, prípadne, aby zmenil prvostupňové rozhodnutie tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovie a zaviazže žalovaných na náhradu trov aj odvolacieho konania. Ako odvolacie dôvody uviedol ust. § 365 ods. 1 písm. f) a § 365 ods. 1 písm. b) CSP, teda, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Rovnako namietal aj nesprávne právne posúdenie veci v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Prvou odvolacou námietkou žalobcu bolo, že splnil a preukázal podmienky na zosplatnenie úveru. Podľa názoru žalobcu žalobca doložil ako prílohu návrhu na vydanie platobného rozkazu aj upozornenie predchodcu žalobcu na predčasnú splatnosť úveru a doručenkou, ktorá potvrdzuje doručenie výzvy do dispozičnej sféry žalovaného, čo jednoznačne potvrdzuje splnenie podmienky vo vzťahu k možnosti platného postúpenia pohľadávky. Konajúci súd vyzval žalobcu na preukázanie tvrdení, ktoré tvoria odôvodnenie rozsudku, aby doplnil svoje podanie o skutočnosti, ktoré sú rozhodujúce pre rozhodnutie vo veci samej a preukázanie podmienok nevyžadoval. Žalobca sa následne vyjadrením zo dňa 19. 12. 2016 vyjadril k výzve súdu a zároveň doložil predmetné upozornenie, ktoré požadoval súd. Žalobca zároveň pre odstránenie akýchkoľvek pochybností doložil k podanému odvolaniu aj upozornenie na predčasné splatenie časti úveru zo dňa 18. 12. 2015 spolu s doručenkou, ktorá bola žalovanej doručená a tým bola splnená podmienka zosplatnenia úveru a aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Žalobca v dôsledku uvedeného namietal, že rozsudok súdu prvej inštancie je prekvapivý, nakoľko žalobca vyvrátil tvrdenia konajúceho súdu uvedené v odôvodnení rozsudku. Žalobca mal zároveň za to, že bola splnená podmienka dôjdenia tohto právneho úkonu žalovanému. Ohľadne doručovania tohto právneho úkonu poukázal na uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 11Co/216/2018 zo dňa 09. 10. 2018.

9. Druhou odvolacou námietkou bola skutočnosť, že súd prvej inštancie namietol v odôvodnení rozsudku absenciu aktívnej vecnej legitímácie. Aktívna vecná legitímácia pri súdnom vymáhaní postúpenej pohľadávky svedčí postupníkovi, teda žalobcovi od momentu účinnosti scie, resp. od postúpenia pohľadávky. To platí za predpokladu, že pohľadávka ako taká je splatná a spôsobilá na vymáhanie procesne uplatniť postúpené právo na plnenie riadnou notifikáciou či už zo strany postupcu alebo postupníka. Teoretické úvahy, či možno zaviazat' naplnenie nenotifikovaného dlžníka sú z pragmatického hľadiska nadbytočné. Žalobcovi teda prislúcha aktívna vecná legitímácia v tomto konaní, pričom táto skutočnosť je nesporná a tvrdenie konajúceho súdu prvej inštancie sú v rozpore so samotným výkladom zákona, v dôsledku čoho ich považuje žalobca za nesprávne právne posúdenie veci. Žalovaný si svoj záväzok neplnil, dlhší čas bezdôvodne, ani voči postupcovi, ani voči postupníkovi ako novému žalobcovi. Preto nebolo žiadnym spôsobom ohrozené splnenie jej záväzku z dôvodu plnenia neoprávnenému subjektu. Pokiaľ postupník uplatní svoj nárok žalobou je v záujme vlastného procesného úspechu tento nárok preukázať. Ak nebol dlžník notifikovaný postupcom, čo nie je tento prípad, môže postupník súdu preukázať vlastnú aktívnu vecnú legitímáciu iba zmluvou o postúpení pohľadávky. Tým súčasne dôjde k preukázaniu postúpenia pohľadávky žalovanému dlžníkovi, a to buď súdnym doručením zmluvy dlžníkovi spolu so žalobou, prípadne pri inom úkone alebo vykonaním tohto listinného dôkazného prostriedku na pojednávaní.

10. Žalovaní v 1. a 2. rade sa k žalobcom podanému odvolaniu písomne nevyjadrili, napriek výzve súdu prvej inštancie.

11. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa ust. § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), v zmysle zásad ust. § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konania mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasledujúce CSP bez nariadenia pojednávania (§ 380 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

12. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností prijal správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu

prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje a vo vzťahu k odvolacím námietkam poukazuje na ust. § 387 ods. 2 CSP.

13. Na potvrdenie správnosti prvoinštannčného rozhodnutia a k odvolacím námietkam odvolací súd uvádza nasledovné:

14. K prvej odvolacej námietke odvolací súd uvádza, že v zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka k uplatneniu práva v zmysle ust. § 565 Občianskeho zákonníka má predchádzať upozornenie spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky. Až po tomto preukázanom upozornení spotrebiteľa môže veriteľ postupovať po uplynutí troch mesiacov podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Je síce pravdou, že súd prvej inštancie vyzval žalobcu na preukázanie upozornenia spotrebiteľa, a to uznesením č. k. 13Csp/48/2016-36 zo dňa 08. 12. 2016, rovnako je pravdou, že na uvedenú výzvu súdu reagoval samotný žalobca vyjadrením k výzve súdu doručenej súdu dňa 27. 12. 2016, ktorej súčasťou bol aj listinný dôkaz, a to „upozornenie - výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 18. 12. 2013 adresovaná P. M.“. V uvedenom listinnom dôkaze sa uvádza, že veriteľ vyzýva dlžníka, teda spotrebiteľa na zaplatenie tam uvedenej sumy na jeho úverový účet v lehote 15 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy. Zároveň v predmetnom upozornení je uvedené, že v prípade, ak nedôjde k úhrade vyššie uvedenej dlžnej sumy záväzku, banka je oprávnená využiť ust. § 565 Občianskeho zákonníka a vyhlásiť úver predčasne splatným v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Predmetné upozornenie bolo vyhotovené dňa 17. 12. 2013. Nie je však pravdou, tak ako uvádza samotný žalobca v odvolaní, žeby predložil súdu prvej inštancie toto upozornenie zo dňa 18. 12. 2015 spolu s doručenkou a nestalo sa tak ani v podanom odvolaní, ktorého prílohu tvorilo opätovné predloženie upozornenia - výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 18. 12. 2013 adresovanej P. M. z dôvodu, že súčasťou tohto upozornenia nebola priložená doručenka, ktorá by preukazovala, že predmetné upozornenie vôbec bolo expedované samotným žalobcom voči adresátovi P. M., resp. že sa vôbec dostalo do jej dispozičnej sféry. Navyiac je potrebné poukázať na skutočnosť, že v danej veci nevystupuje iba jeden dlžník, ale dvaja spoludlžníci, pričom čo sa týka toho upozornenia samotný žalobca nepreukázal u žalovaného v 2. rade ani vypracovanie takéhoto upozornenia a rovnako ani doručenku, ktorá by preukazovala expedovanie žalovanej v 2. rade, a to C. G., resp. skutočnosť, že takéto upozornenie sa vôbec mohlo dostať do sféry adresáta, a to žalovanej v 2. rade. Súd prvej inštancie, teda správne uzatvoril, že žalobca nijako konkrétne nepreukázal, žeby jeho právny predchodca vopred upozornil žalované v 1. a 2. rade v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie svojho práva v zmysle ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Správne teda súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca, ani jeho právny predchodca nepreukázal jeden zo základných predpokladov pre platné postúpenie práv vyplývajúcich zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, teda nepreukázal postúpenie pohľadávky až po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru, alebo pohľadávky, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti. V priamej súvislosti so skutočnosťou, že súčasný žalobca žalovaným neposkytol peňažné prostriedky a svoje práva v danom konaní odvodzuje iba z prevodu práv na jeho osobu, nebola ním preukázaná jeho aktívna a vecná legitímácia.

15. V kontexte k prvej odvolacej námietke, ku ktorej sa vyjadril odvolací súd, druhá odvolacia námietka spočívajúca v nepreskúmateľnosti rozhodnutia ohľadne aktívnej vecnej legitímácie je bezpredmetná s poukazom na skutočnosť tak, ako ju uviedol odvolací súd o tom, že keďže žalobca žalovaným peňažné prostriedky neposkytol a svoje práva odvodzuje iba z ich prevodu, nebola jeho aktívna vecná legitímácia v kontradiktórnom sporovom konaní preukázaná, čo jasne a zrozumiteľne aj súd prvej inštancie v ods. 26 uviedol a špecifikoval. Niet teda žiadneho dôvodu konštatovať, žeby rozhodnutie súdu prvej inštancie trpelo procesnou vadou v nepreskúmateľnosti jeho rozhodnutia. Vo vyššie uvedenom kontexte stráca akékoľvek opodstatnenie aj argumentácia žalobcu v podanom odvolaní, že ak nebol dlžník notifikovaný postupom, môže postupník súdu preukázať vlastnú aktívnu vecnú legitímáciu zmluvou o postúpení pohľadávky. Rovnako skutočnosť, že k preukázaniu postúpenia pohľadávky žalovanému dlžníkovi dochádza buď súdnym doručením zmluvy dlžníkovi spolu so žalobou alebo vykonaním tohto listinného dôkazného prostriedku na pojednávaní, a to v kontexte toho, že predčasné zosplatenie spotrebiteľského úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka pred termínom jeho dohodnutej konečnej splatnosti stanovenej na deň 25. 10. 021 v konaní preukázané nebolo, tak ako to už vyššie odvolací súd uviedol.

16. Z uvedených dôvodov, keďže súd prvej inštancie správne dospel k vyššie uvedeným záverom, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

17. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalobca vzhľadom na výsledok odvolacieho konania nemá právo na náhradu trov tohto konania v odvolacom konaní a žalovaným v 1. a 2. rade v tomto štádiu konania žiadne trovy nevznikli.

18. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).